A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2014. december 11.*

„Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — Közösségi térbeli védjegy bejelentése — Egy üvegben elhelyezett fűszál formája — Korábbi nemzeti térbeli védjegy — A korábbi védjegy tényleges használata — A 207/2009/EK rendelet 75. cikke, valamint 76. cikkének (1) és (2) bekezdése — A bizonyítékokra első alkalommal a fellebbezési tanács előtt történő hivatkozás — A 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdésében biztosított mérlegelési jogkör — Indokolási kötelezettség”

A T-235/12. sz. ügyben,

a **CEDC International sp. z o.o**. (székhelye: Oborniki Wielkopolskie [Lengyelország], képviselik: M. Siciarek, G. Rząsa és J. Mrozowski ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: D. Walicka, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban:

az **Underberg AG** (székhelye: Dietlikon [Svájc], képviselik: V. von Bomhard, A. Renck és J. Fuhrmann ügyvédek),

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának a Przedsiębiorstwo Polmos Białystok (Spółka Akcyjna) és az Underberg AG közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2012. március 26-án hozott határozata (R 2506/2010-4. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: D. Gratsias elnök, M. Kancheva (előadó) és C. Wetter bírák,

hivatalvezető: C. Heeren tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2012. május 29-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak az Törvényszék Hivatalához 2012. október 31-én benyújtott ellenkérelmére,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2012. október 31-én benyújtott ellenkérelmére,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2013. január 29-én benyújtott válaszra,

* Az eljárás nyelve: német.

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2013. május 6-án benyújtott viszonválaszára,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2013. május 6-án benyújtott viszonválaszára,

tekintettel a Törvényszék felekhez intézett írásbeli kérdéseire,

tekintettel a felek által a Törvényszék Hivatalához 2014. április 30-án és 2014. május 5-én benyújtott észrevételekre,

a 2014. június 5-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 1996. április 1-jén a beavatkozó, az Underberg AG, a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL 2009. L 78., 1. o.]) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a következő térbeli megjelölés volt:

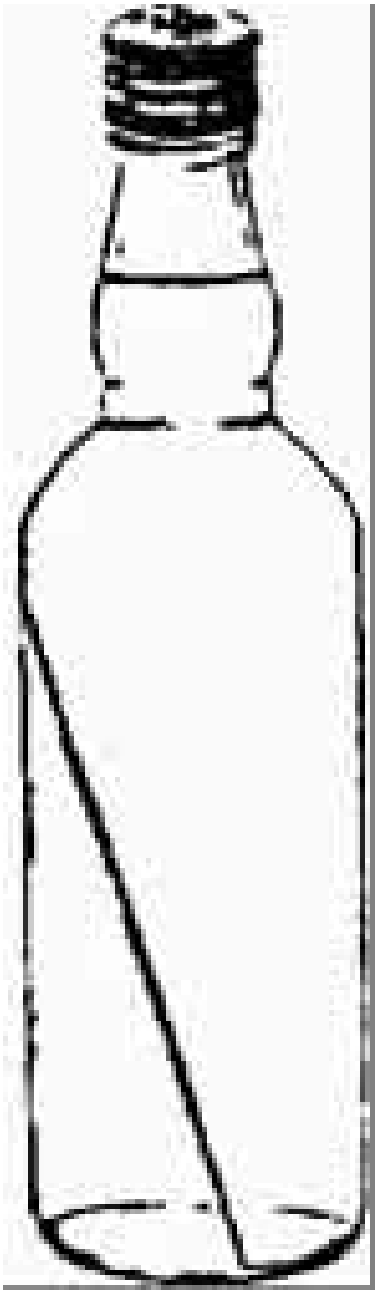
3 A közösségi térbeli védjegy leírása a következő volt: „Egy zöldesbarna fűszál egy üvegben; a fűszál hossza körülbelül az üveg magasságának háromnegyede”.

4 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 33. osztályba tartozó áruk tekintetében nyújtották be, a következő leírással: „Szeszes italok és likőrök”.

5 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2003. június 23-i, 51/2003. számában hirdették meg.

6 2003. szeptember 15-én a Przedsiębiorstwo Polmos Białystok (Spółka Akcyjna), amelynek jogutódja – egy 2011-ben történt beolvadást követően – a felperes, a CEDC International sp. z o.o. lett, felszólalást terjesztett elő a 40/94 rendelet 42. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 41. cikke) alapján a fenti 4. pontban említett áruk tekintetében bejelentett védjegy lajstromozásával szemben.

7 A felszólalás többek között a korábbi francia térbeli védjegyen alapult, annak a Nizzai Megállapodás szerinti 33. osztályba tartozó „alkoholtartalmú italok” tekintetében 1995. szeptember 18-án 95588457. számon bejelentett és 1997. április 18-án lajstromozott, majd 2005. június 9-én megújított formájában, amely a következő volt:

8 E francia térbeli védjegy leírása a következő volt: „a fenti módon ábrázolt üveg, amelynek belsejében, az üveg törzsében nagyjából átlósan egy fűszál helyezkedik el”.

9 A felszólalás ezenfelül a 39848553. sz. német védjegyen, a 62018., 62081. és 85811. sz. lengyel védjegyeken, a 2092826. sz. japán védjegyen, a 98746752. sz. francia védjegyen, valamint az Európai Unió különböző tagállamaiban használt lajstromozatlan megjelöléseken alapult.

10 A felszólalás alátámasztásaként hivatkozott jogalapok a következők voltak: először is, a fenti 7. pontban látható, korábbi francia térbeli védjegyet illetően a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja), másodszor ugyanezen védjegyet, valamint a fenti 9. pontban említett lajstromozott védjegyeket illetően a 40/94 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése), harmadszor pedig a fenti 9. pontban említett, lajstromozatlan megjelöléseket illetően a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése).

11 2007. július 11-én a felperes – a felszólalási osztály által megállapított, 2007. augusztus 1-jéig terjedő határidőn belül – benyújtotta a korábbi francia térbeli védjegyének használatának vonatkozó bizonyítékokat, a beavatkozó erre irányuló kérelmére válaszul. 2008. július 3-án a felperes kifejtette érvelését az említett használatra vonatkozó bizonyítékkal kapcsolatban.

12 2010. október 18-án a felszólalási osztály a felszólalást teljes egészében elutasította. A felszólalási osztály többek között úgy ítélte meg, hogy a benyújtott bizonyítékok nem voltak elegendőek a korábbi francia térbeli védjegy tényleges használatának bizonyításához, és hogy a „żubrówka” szót tartalmazó címke, valamint a bölény ábrája a forgalmazott üvegeken megváltoztatta az említett védjegy – eredetileg lajstromozott formájának – megkülönböztető képességét.

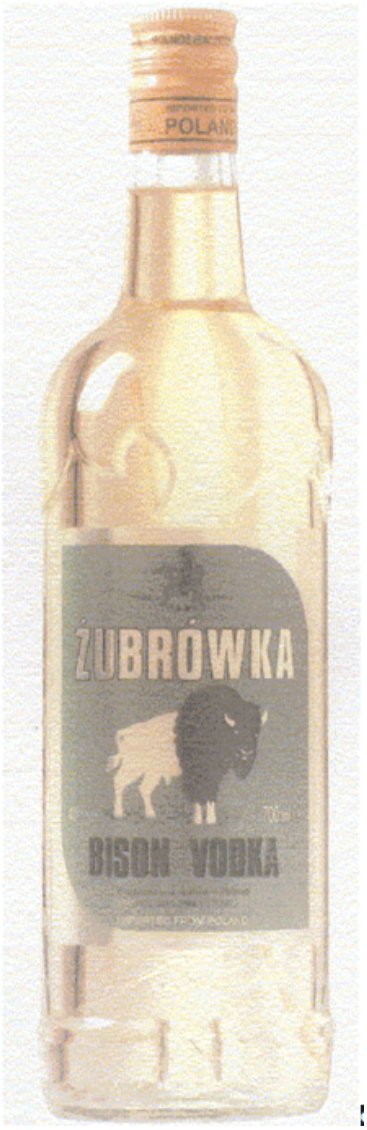
13 2010. december 17-én a felperes a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján fellebbezést nyújtott be a felszólalási osztály határozata ellen az OHIM-hoz. 2011. február 18-án a felperes benyújtotta a fellebbezésének indokait kifejtő beadványt, amelyhez csatolta a használat igazolására szolgáló azon bizonyítékokat, amelyeket a felszólalási osztályhoz korábban nem terjesztett be.

14 2012. március 26-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa a fellebbezést teljes egészében elutasította.

15 Elsőként, a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt felszólalási okot illetően a fellebbezési tanács a felperes által hozzá benyújtott, használat igazolására vonatkozó bizonyítékokat illetően a következőket állapította meg:

„13 A [felperes] által szolgáltatott, használat igazolására vonatkozó bizonyítékok többek között két, eskü alatt tett nyilatkozatot foglalnak magukban, amelyek egyike a [felperes] pénzügyi igazgatójától és elnökétől származik, a másik pedig a Pernod SA – a [felperes] »Żubrówka« vodkájának kizárólagos franciaországi forgalmazójának – elnök-vezérigazgatójától. Ezen, eskü alatt tett nyilatkozatok arról tanúskodnak, hogy a 2000 és 2004 közötti időszakban »Franciaországban értékesített ZUBROWKA vodka minden egyes üvegének kiszerelése a 95 588 457. sz. francia védjegy ábráján láthatóval azonos bölényfűszálat tartalmazott«. A két, eskü alatt tett

nyilatkozathoz mellékelték a ZUBROWKA márkájú vodka azon alábbi ábráját, amelyet a nyilatkozat szerint Franciaországban a vonatkozó időszakban [1998. június 23. és 2003. június 22. között] ilyen kiszereléssel forgalmaztak:

14 A bizonyítékok ezenfelül tartalmaznak néhány, francia forgalmazóknak szánt prospektust az 1999 és 2002 közötti évekből, amelyekben a »Żubrówka« vodka alábbi ábrái láthatók:

15 Hasonlóképp, szerepel a bizonyítékok között néhány, 2003 és 2006 közötti prospektus is, amelyeket francia élelmiszer-üzletek terjesztettek, és amelyeken a »Żubrówka« vodka alábbi ábrázolásai voltak láthatók:

16 Az előző három pontban látható ábrázolásokon kívül más ábrát nem nyújtottak be.”

16 A fellebbezési tanács ezt követően a következőket állapította meg: a francia védjegy, amelynek használatát igazolták, „egy szokásos formájú üvegből” áll, és „a törzsén egy vonal látható, amely a nyaka alatt indul és az aljának az ellentétes széléig tart”, amint az a fenti 7. pontban látható; a használatra vonatkozó bizonyítékok két eltérő formájú üveget mutatnak, mindig ugyanazzal a szembetűnő, nem áttetsző „ZUBROWKA BISON VODKA” címkével, amely az üveg jelentős részét

eltakarja; az átlós vonal nem a külső felületen van elhelyezve, és nem szerepel magán a címkén. Ezenfelül azt állapította meg, hogy a címke megléte miatt nem látható, hogy mi van a címke mögött, vagyis az üvegekben.

17 A fellebbezési tanács végül arra a következtetésre jutott, hogy e körülmények alapján a felperes nem bizonyította korábbi francia térbeli védjegye használatának jellegét, vagyis azt, hogy e védjegy használata a lajstromozott alakban, vagy pedig olyan alakban történt, amely a védjegy megkülönböztető képességén nem változtató elemekben eltért az eredetileg lajstromozott alakjától. Ebből arra a végkövetkeztetésre jutott, hogy mivel e védjegy volt az egyetlen védjegy, amelyen a felszólalás a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja értelmében alapult, e felszólalást el kell utasítani.

18 Másodszor, ami a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében foglalt felszólalási jogalapot illeti, a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a felperes nem bizonyította az Európai Unió különböző tagállamaiban, különösen Németországban használt lajstromozatlan megjelöléseinek tényleges használatát (lásd a fenti 9. pontot), és ennek következtében az e jogalapra alapított felszólalást elutasította.

19 Harmadszor, ami a 207/2009 rendelet 8. cikkének (3) bekezdésében foglalt felszólalási okot illeti, a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a felperes nem bizonyította sem a hivatkozott védjegyek tényleges használatát (lásd a fenti 9. pont), sem az általa beterjesztett iratok alapján a beavatkozóval fennálló bárminemű képviselői vagy üzleti kapcsolatot, és ennek következtében az e jogalapra alapított felszólalást elutasította. A teljesség kedvéért hozzátette, hogy egyes hivatkozott védjegyek tekintetében a felperes jogosultsága nem volt bizonyított, illetve a jog fennállását a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 19. szabálya értelmében – főként az előtte folyamatban lévő eljárás nyelvét képező angol nyelvű fordítás hiányában – nem támasztották kellőképpen alá.

A felek kereseti kérelmei

20 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a megtámadott határozatot teljes egészében helyezze hatályon kívül;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

21 Az OHIM és a beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

Az első alkalommal a Törvényszék előtt hivatkozott, csatolt mellékletek elfogadhatóságáról

22 A felperes első alkalommal a Törvényszék előtt hivatkozik a varsói közigazgatási bíróság 2011. augusztus 24-i ítéletét (C.2 melléklet) és a lengyel szabadalmi hivatal 2012. október 19-i határozatát (C.3 melléklet) tartalmazó mellékletekre, amelyekhez csatolták az iparjogvédelmi jogokról szóló 2000. évi lengyel törvény kivonatát is (C.4 melléklet), amelyek azt erősítik meg, hogy a híres, bölényfüves üveget ábrázoló 85811. sz. lengyel térbeli védjegy a közismertségét épp az üvegben lévő, jellegzetes

bölényfűszálnak köszönheti. A felperes arra hivatkozik, hogy e mellékletek „a nemzeti ítélkezési gyakorlatot mutatják be”, és e tekintetben a Törvényszék azon ítélkezési gyakorlatán alapulnak, amely szerint a nemzeti bíróságok határozatait – jóllehet azokra az OHIM előtti eljárás során nem hivatkoztak – elfogadhatónak nyilvánították, és így sem a feleket, sem magát a Törvényszéket nem akadályozza semmi abban, hogy az uniós jog értelmezése során az uniós, a nemzeti vagy a nemzetközi ítélkezési gyakorlatból merítsenek (lásd: 2012. február 1-jei Carrols kontra OHIM – Gambettola [Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL] ítélet, T-291/09, EBHT, EU:T:2012:39, 34. és 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 Az OHIM és a beavatkozó vitatja e mellékletek elfogadhatóságát, amelyek vizsgálatát szerintük, mint új tényekre való hivatkozást, ki kellene zárni. A beavatkozó ezenfelül a korábbi francia védjegy Franciaországban 1998 és 2003 között fennálló közismertségének bizonyítását illetően vitatja annak az állítólagos közismertségnek a relevanciáját, amelyet egy fűszálat tartalmazó vodkásüveg 2011-ben Lengyelországban élvezhetett.

24 Először is azt kell megállapítani, hogy e mellékletekre első alkalommal nem olyan nemzeti bírósági határozatokként hivatkoznak a Törvényszék előtt, amelyekből a Törvényszék a fenti 22. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján az uniós jog – különösen a 207/2009 rendelet – értelmezése során meríthet, hanem a lengyel térbeli védjegynek – a fűszálnak köszönhető – állítólagos közismertségét alátámasztó bizonyítékokként.

25 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 207/2009 rendelet 65. cikke értelmében a Törvényszék előtti keresetindítás az OHIM fellebbezési tanácsai határozatai jogszerűségének vizsgálatára irányul. E rendelkezésből következik, hogy a felek által az OHIM fórumai előtt nem hivatkozott tényekre a Törvényszék előtti keresetindítás szakaszában már nem lehet hivatkozni, és a Törvényszék nem vizsgálhatja újból a tényállást azoknak a bizonyítékoknak a fényében, amelyeket először előtte terjesztenek elő. Az OHIM fellebbezési tanácsai határozatainak jogszerűségét ugyanis azon információk alapján kell megítélni, amelyek azok meghozatalakor a rendelkezésére álltak (lásd: 2006. július18-i Rossi kontra OHIM ítélet, C-214/05 P, EBHT, EU:C:2006:494, 50–52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2008. december 18-i Les Éditions Albert René kontra OHIM ítélet, C-16/06 P, EBHT, EU:C:2008:739, 136–138. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat, és 2014. január 16-i Optilingua kontra OHIM – Esposito [ALPHATRAD] ítélet, T-538/12, EU:T:2014:9, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 Ennélfogva a felperes C.2–C.4 mellékleteit, mint elfogadhatatlanokat, ki kell zárni a vizsgálatból, anélkül hogy azok bizonyító erejét vizsgálni kellene.

27 Mindenesetre ezeket a bizonyítékokat mint olyanokat is ki kell zárni a vizsgálatból, mint hatástalanokat, hiszen azok nem a szóban forgó korábbi francia védjegynek a jelen ügy szempontjából releváns időszakban történt használatára vonatkoznak, hanem egy lengyel védjegy – területi szempontból előbbitől független – közismertségének alátámasztására, amelynek fennállását ráadásul az OHIM előtti eljárás során a vonatkozó határidőn belül egyáltalán nem bizonyították, miként azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 34. pontjában megállapította, anélkül hogy a felperes azt a jelen kereset keretében vitatta volna.

Az ügy érdeméről

28 Keresetének alátámasztásaként a felperes három jogalapra hivatkozik: elsőként a jogszerűség elvének és az OHIM *Védjegygyakorlati útmutatójának* megsértésére; másodikként a 207/2009 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének, a 2868/95 rendelet 22. szabálya (3) bekezdésének, a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése a) pontjának, valamint 42. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértésére; harmadikként pedig a 207/2009 rendelet 75. cikkének, valamint 76. cikke (1) és (2) bekezdésének megsértésére.

29 Elöljáróban hangsúlyozni kell, hogy a felperes az OHIM-nak a felszólalási okok – nevezetesen a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) pontjában, valamint 8. cikkének (3) és (4) bekezdésében foglalt okok – egészére vonatkozó megállapításait és értékeléseit vitatja. Ugyanakkor a felperes közli, hogy érvelése a fellebbezési tanácsnak a benyújtott bizonyítékok értékelésére vonatkozó következtetéseire korlátozódik, mivel e következtetések ugyanúgy érvényesek a felszólalási okok egészére is.

30 A Törvényszék célszerűnek tartja elsőként a 207/2009 rendelet 75. cikkének, valamint 76. cikke (1) és (2) bekezdésének megsértésére alapított és a korábbi francia védjegy tényleges használatának értékelése során figyelembe veendő bizonyítékokra vonatkozó, harmadik jogalapot vizsgálni.

31 E harmadik jogalappal a felperes azt állítja, hogy az OHIM elmulasztott figyelembe venni bizonyos tényeket, anélkül hogy e tekintetben indokolást adott volna, és ezáltal megsértette a 207/2009 rendelet 75. cikkét, valamint 76. cikkének (1) és (2) bekezdését. Közelebbről, az OHIM szerinte elmulasztotta megvizsgálni a felperes által benyújtott ábrákat, amelyek a kérdéses terméket mutatják különböző szögekből, nem csupán szemből, hanem hátul- és oldalnézetből is, és amelyek szerinte azt bizonyítják, hogy az üvegben elhelyezett fűszál formájából álló térbeli védjegy egyértelműen felismerhető, és azt korábban ténylegesen használták. Az OHIM szerinte ezenkívül figyelmen kívül hagyott olyan bizonyítékokat is, mint például azon sajtócikkek és internetes fórumokon közzétett üzenetek, amelyek a felperes szerint azt tanúsítják, hogy az üvegben elhelyezett fűszálat a francia fogyasztók úgy fogják fel, mint egy eredeti és megkülönböztető jellemzőt, amely így a védjegy használatának jellegére vonatkozik.

32 E tekintetben a felperes arra hivatkozik, hogy mivel a fellebbezési tanács nem fogalmazott meg kifogást a fellebbezés indokait kifejtő, 2011. február 18-i beadványhoz csatolt bizonyítékok (lásd a fenti 13. pontot) elfogadhatóságát illetően, és nem említette a 207/2009 rendelet 76. cikknek (2) bekezdését, joggal feltételezhető, hogy az említett bizonyítékokat elfogadhatónak tekintette. Még ha azt feltételezzük is, hogy a fellebbezési tanács az említett bizonyítékokat elfogadhatatlanoknak szándékozott tekinteni, a megtámadott határozat indokolása akkor is hibában szenvedne, mivel ebben az esetben a fellebbezési tanácsnak ezen értékelést megfelelő módon indokolnia kellett volna. A felperes e tekintetben idézi a Bíróság e cikken alapuló ítélkezési gyakorlatát. Ebből azt a következtetést vonja le, hogy mivel a fellebbezési tanács nem zárta ki a fent említett bizonyítékok vizsgálatát, és nem is tagadta azok bizonyító erejét, köteles lett volna azokat figyelembe venni és megvizsgálni. Ennek elmulasztása szerinte a 207/2009 rendelet 75. cikkének, valamint 76. cikke (1) és (2) bekezdésének megsértését képezi.

33 Egyébként a felperes azt rója fel az OHIM-nak, hogy azzal, hogy nem indokolta a határozatát, különösen az üvegben lévő fűszál láthatóságának hiányát illetően, illetve azzal, hogy a bizonyítékokat elkülönítve vizsgálta, főként mivel nem vette figyelembe azokat a benyújtott bizonyítékokat, amelyeken az üveg oldal-, illetve hátulnézetből látható, megsértette a 207/2009 rendelet 75. cikkét, valamint 76. cikkének (1) és (2) bekezdését.

34 Az OHIM erre azt a választ adja, hogy a felperest nem illeti meg arra vonatkozó jog, hogy az általa a fellebbezési tanácshoz a fellebbezés indokait kifejtő beadvánnyal együtt, azaz a felszólalási osztály által megállapított határidő lejárta után benyújtott iratokat figyelembe vegyék. A Bíróság értelmezése szerint még az OHIM részére a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdésében elismert, a késedelmesen előterjesztett tények és bizonyítékok figyelembevételére vonatkozó mérlegelési jogkör is annak a feltételnek van alárendelve, hogy nincs azzal ellentétes rendelkezés. Márpedig a 2868/95 rendeletnek a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) és (3) bekezdését végrehajtó 22. szabályának (2) bekezdése pontosan olyan rendelkezést tartalmaz, amellyel az első alkalommal a fellebbezési tanács előtt hivatkozott bizonyítékok figyelembevétele ellentétes lenne.

35 Az OHIM a jelen esetben az arra vonatkozó ítélkezési gyakorlatbeli kivétel alkalmazhatóságát is vitatja, amely lehetővé teszi a kiegészítő jellegű vagy új tényekre vonatkozó bizonyítékok figyelembevételét. Szerinte az újonnan benyújtott bizonyítékok a határidőn belül benyújtott bizonyítékokhoz képest nem kiegészítő jellegűek, mivel azok a korábbi iratokon szereplőtől eltérő üveget ábrázolnak, valamint egy, az üvegek belsejében szisztematikusan feltüntetett, hosszan elnyúló formájú tárgyat, amely egy fűszál is lehet, és amely így az az első és egyetlen bizonyítékát képezi az üveg belsejében elhelyezkedő említett tárgynak. Ezenfelül a felperes szerinte nem fejtette ki, hogy e bizonyítékok mennyiben kiegészítő jellegűek a már korábban benyújtottakhoz képest, és azt sem, hogy azokat miért nem a megadott határidőn belül nyújtotta be.

36 Az OHIM ezenfelül azt állítja, hogy abból, hogy a fellebbezési tanács a késedelmesen előterjesztett bizonyítékokat nem utasította el mint elfogadhatatlanokat, még nem vonható le az a következtetés, hogy azokat elfogadta. Az a tény, hogy a fellebbezési tanács nem vonta be az általa a használat jellegének értékelésénél figyelembe vett bizonyítékok körébe ezen iratokat, inkább akként értelmezendő, hogy úgy döntött, azokat nem veszi figyelembe.

37 Az OHIM végezetül úgy véli, hogy az indokolás hiányossága, még ha be is bizonyosodik, önmagában még nem kell, hogy a megtámadott határozat hatályon kívül helyezéséhez vezessen, amennyiben az nincs kihatással annak megalapozottságára.

38 Egyébként az OHIM azt állítja, hogy a fűszál láthatóságának hiányára vonatkozó megállapítást az üveg ábrái támasztják alá (lásd a fenti 15. pontot), és annak oka a címke megléte, amely az üveg nagy részét lefedi, és így eltakarja, hogy mi van mögötte, illetve az üveg belsejében (lásd a fenti 16. pontot). Úgy véli, hogy a benyújtott használatra vonatkozó bizonyítékokat egészében véve figyelembe vették, és a felperes valójában az említett bizonyítékok értékelésének eredményét vitatja.

39 A beavatkozó azt állítja, hogy az üveg oldalnézetből vett ábrázolásait nyilvánvalóan késedelmesen nyújtották be. Először is, azokat nem a felszólalási osztály által megadott határidőn belül (azaz 2007. augusztus 1-jéig) nyújtották be, hanem három és fél évvel később (vagyis 2011. február 18-án), első alkalommal a fellebbezési tanács előtti eljárásban. Ezen túlmenően szerinte azok nincsenek semmiféle tárgyi összefüggésben a már korábban benyújtott bizonyítékokkal, mivel azokon inkább egy kidudorodó nyakú, semmint egy egyenes nyakú üveg látható. Ezenkívül a felperes nem bizonyította e kapcsolat meglétét, és konkrétan nem állította sem azt, hogy az a használat igazolása lenne, sem azt, hogy az a korábban benyújtott bizonyítékokat kiegészítő bizonyíték lenne. A felperes nem terjesztett elő az ezen oldalnézeteken alapuló érveket a felszólalási eljárás során. Végül a megtámadott határozat 13–16. pontjában látható üvegábrázolások átvétele egyértelműen arra utal, hogy a fellebbezési tanács mérlegelési jogkörének gyakorlása során figyelembe vette az összes elölnézetből látható ábrát, és azokat is, amelyeket korábban, mint késedelmesen előterjesztetteket, kizárt a vizsgálatból. E tekintetben a fellebbezési tanács indokolása lehetett hallgatólagos jellegű is, amint azt az ítélkezési gyakorlat is elismeri.

40 Egyébként a beavatkozó úgy véli, hogy az OHIM az előterjesztett iratok alapján kellőképpen indokolta a határozatát, és értékelését nem alapíthatta valószínűségekre vagy vélelmekre, arra következtetve vagy azt feltételezve, hogy a fűszál – a címke megléte ellenére – oldalnézetből látható a fogyasztó számára a vásárláskor.

41 Elöljáróban hangsúlyozni kell, hogy a 207/2009 rendelet 75. cikkének, valamint 76. cikke (1) és (2) bekezdésének megsértésére alapított, harmadik jogalapjával a felperes lényegében azt állítja, hogy a fellebbezési tanács hibát vétett, amikor nem vizsgálta az elsőként hozzá beterjesztett bizonyítékokat, különösen a „Żubrówka” feliratot tartalmazó üveget négy különböző nézetből – nemcsak szemből, hanem hátul- és oldalnézetből is – mutató ábrákat, valamint amikor ezzel kapcsolatban nem adott semmiféle indokolást.

42 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 75. cikkének első mondata értelmében, az OHIM-nak a határozatait indokolnia kell. Egyébként a 2868/95 rendelet 50. szabálya (2) bekezdésének h) pontja úgy rendelkezik, hogy a fellebbezési tanács határozatának tartalmaznia kell a határozat indokolását. E kötelezettség terjedelme azonos az EUMSZ 296. cikkben foglalt kötelezettség terjedelmével. Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikk követelményei szerinti indokolásból világos és egyértelmű módon ki kell tűnnie a jogi aktus kibocsátója érvelésének. E kötelezettség célja kettős, egyrészt az, hogy lehetővé tegye az érdekeltek számára a jogaik védelme érdekében a hozott intézkedés indokainak megismerését, másrészt, hogy lehetővé tegye az uniós bíróság számára a határozat jogszerűségének felülvizsgálatát. Azt a kérdést, hogy valamely határozat indokolása kielégíti-e ezen igényeket, nemcsak szövegezése, de a szövegösszefüggés, valamint az érintett területet szabályozó valamennyi jogszabály fényében is értékelni kell (lásd: 2013. március 8-i Mayer Naman kontra OHIM – Daniel e Mayer [David Mayer] ítélet, T-498/10, EU:T:2013:117, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

43 Ami a 207/2009 rendeletnek „A tényállás hivatalbóli vizsgálata” című 76. cikkét illeti, annak szövege a következő:

„(1) A[z OHIM] az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja. A lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban azonban a hivatal a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van.

(2) A[z OHIM] figyelmen kívül hagyhatja azokat a tényeket vagy bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem kellő időben terjesztettek elő.”

44 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 207/2009 rendelet 76. cikke (2) bekezdésének szövegéből az következik, hogy főszabály szerint és eltérő rendelkezés hiányában a tények és bizonyítékok felek általi előterjesztése továbbra is lehetséges a határidők lejárta után, amelyekhez a 207/2009 rendelet értelmében ezen előterjesztés kötve van, és az OHIM-nak nem tilos az ilyen, késedelmesen – vagyis a felszólalási osztály által adott határidő lejártát követően és adott esetben elsőként a fellebbezési tanács előtti eljárás során – előterjesztett tényeket vagy bizonyítékokat figyelembe vennie (2007. március 13-i OHIM kontra Kaul ítélet, C-29/05 P, EBHT, EU:C:2007:162, 42. pont; 2013. július 18-i New Yorker SHK Jeans kontra OHIM ítélet, C-621/11 P, EBHT, EU:C:2013:484, 22. pont, és 2013. szeptember 26-i Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM és centrotherm Clean Solutions ítélet, C-610/11 P, EBHT, EU:C:2013:593, 77. pont).

45 Ugyanis azzal a pontosítással, hogy az OHIM figyelmen kívül „hagyhatja” a késedelmesen hivatkozott tényeket vagy késedelmesen előterjesztett bizonyítékokat, a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdése széles mérlegelési jogkörrel ruházza fel az OHIM-ot, hogy az – határozatát e tekintetben indokolva – eldönthesse, hogy azokat tekintetbe kell-e venni, vagy sem (OHIM kontra Kaul ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2007:162, 43. és 68. pont, New Yorker SHK Jeans kontra OHIM ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2013:484, 23. pont, valamint Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM és centrotherm Clean Solutions ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2013:593, 78. pont).

46 A jogbiztonsághoz és a megfelelő ügyintézéshez fűződő indokok az OHIM-nak a felek által késedelmesen előterjesztett tények és bizonyítékok figyelembevételével kapcsolatos mérlegelési jogköre mellett szólnak. E jogkör ugyanis, legalábbis ami a felszólalási eljárást illeti, hozzájárulhat azon védjegyek lajstromozásának elkerüléséhez, amelyek használata ellen a későbbiekben eredményesen lehetne törlési eljárást vagy védjegybitorlási pert indítani (lásd ebben az értelemben: OHIM kontra Kaul ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2007:162, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

47 A jelen esetben azt kell eldönteni, hogy a fellebbezési tanács gyakorolta-e a mérlegelési jogkörét a felperes által első alkalommal hozzá benyújtott bizonyítékokat illetően.

48 Nem vitás, hogy a megtámadott határozat 13–16. pontjában átvett, használatra vonatkozó bizonyítékokat (lásd a fenti 15. pontot) a felperes a felszólalási osztályhoz az ezen osztály által megadott határidőn belül nyújtotta be.

49 Az ügyiratokból az is kiderül, hogy ellentétben a beavatkozó állításával, a felperes a fellebbezés indokait kifejtő és a fellebbezési tanácshoz 2011. február 18-án benyújtott beadványának 7–23. oldalán található részében a beadványhoz öt dokumentumot csatolt. Nem vitás, hogy e mellékleteket nem a felszólalási osztály által megadott határidőn belül nyújtották be.

50 Az első alkalommal a fellebbezési tanácshoz beterjesztett öt melléklet a következőkből állt:

– francia sajtócikkek és francia internetes honlapok fórumairól származó kivonatok az 1998 és 2003 közötti időszakból, amelyek „Żubrówka” feliratú vodkásüvegek ábráit, valamint olyan nyilatkozatokat tartalmaznak, miszerint lényegében a „híres, bölényfüves” Żubrówka vodka „az üvegben található gyógynövénynek köszönhetően könnyen felismerhető”;

– egy, Varsó városának (Lengyelország) *Wallpaper City Guide*-jából származó kivonat;

– egy 2011. február 16-i, lengyel nyelven megszövegezett és angolra lefordított nyilatkozat, amely M. K.-tól, a felperesnek a címkézésért 1992 óta felelős technológiai szakmunkatársától származik (a továbbiakban: M. K. nyilatkozata);

– egy „Żubrówka bölényfüves vodka” feliratú poszter;

– egy, a „Wikipédia” internetes oldalról származó kivonat.

51 M. K. nyilatkozata konkrétan a következő információkat tartalmazza. Először is, M. K. kijelenti, hogy az 1970-es évektől 2011-ig a felperes, korábbi nevén Przedsiębiorstwo POLMOS Białystok SA, a Żubrówka vodkát mind lengyel piacra, mind kivitelre gyártotta. M. K. szerint, bár e vodkának a különböző időszakok folyamán többféle címkéje volt, azt mindig is egy, az üvegben elhelyezkedő fűszállal jelölték, amely jelölés Lengyelországban és több más országban – egy „gyógynövényes üvegből” álló védjegyként – oltalom alatt állt. Másodszor, M. K. hozzáteszi, hogy a felperes által zöld címkével, 0,5, 0,7 és 1 literes kiszerelésben gyártott Żubrówka vodkát 1998 és 2003 között a PHZ AGROS ügynökségen keresztül, majd ezt követően közvetlenül a felperes cégen keresztül exportálták Franciaországba. Pontosítja, hogy 2000 előtt a zöld címkés Żubrówka vodkát a POLMOS Poznań gyártotta francia exportra, de az üvegek, a címkék és az üvegek belsejébe helyezett fűszálak kinézete pontosan megegyezett a felperes által a 2000-től kezdve alkalmazott külső megjelenítéssel. Harmadszor, M. K. a nyilatkozatához mellékletben fényképmintákat csatolt annak illusztrálására, hogy a Żubrówka vodka üvegeit szisztematikusan zöld címkével és az üvegben elhelyezett fűszálmotívummal látták el, ideértve az 1998 és 2003 közötti időszakban francia piacra szánt üvegeket is. M. K. szerint e fényképek világosan mutatják, hogy a fűszál minden fogyasztó számára világosan látható, függetlenül attól, hogy azt a fogyasztó szemből vagy a hátulról nézi.

52 M. K. nyilatkozatához tehát négy, állítólagosan francia exportra szánt, 700 ml-es Żubrówka vodka üvegének fényképét csatolták, amelyeken a következő négy ábra látható szemből, a két oldaláról és hátulról:

53 Márpedig a megtámadott határozat 13–15. pontjában (lásd a fenti 15. pontot) a fellebbezési tanács kiemelte, hogy a felperes által szolgáltatott, használat igazolására vonatkozó bizonyítékok „többek között” két, eskü alatt tett nyilatkozatot foglalnak magukban, amelyek egyike e társaság pénzügyi igazgatójától és elnökétől származik, a másik pedig a Pernod SA – a »Żubrówka« vodka kizárólagos franciaországi forgalmazójának – elnök-vezérigazgatójától, amely nyilatkozatokhoz csatolták az említett vodka ábráját, francia forgalmazóknak szánt prospektusokat az 1999 és 2002 közötti évekből, amelyeken négy ábra látható, és francia élelmiszer-üzletek által 2003 és 2006 között terjesztett prospektusokat, amelyeken nyolc ábra látható.

54 Ebből következik, hogy a fellebbezési tanács azon állítása, a megtámadott határozat 16. pontjában, miszerint „az előző három pontban látható ábrázolásokon kívül más ábrát nem nyújtottak be”, úgy értendő, mint amely azokra a bizonyítékokra utal, amelyeket a felszólalási osztályhoz az ezen osztály által meghatározott határidőn belül nyújtottak be, és nem a fellebbezési tanácshoz késedelmesen benyújtottakra.

55 Ennélfogva azt kell megállapítani, hogy a fellebbezési tanács kizárólag a felperes által a felszólalási osztályhoz beterjesztett bizonyítékokat vette figyelembe, és nem élt a mérlegelési jogkörével a felperes által első alkalommal hozzá benyújtott bizonyítékokat – különösen M. K. nyilatkozatát és a hozzá csatolt fényképeket, valamint a francia sajtócikkeket és francia internetes oldalak fórumairól származó kivonatokat – illetően.

56 Így tehát a felperes tévesen állítja azt, hogy mivel a fellebbezési tanács nem fogalmazott meg kifogást a fellebbezés indokait kifejtő, 2011. február 18-i beadványhoz csatolt bizonyítékok elfogadhatóságát illetően, és nem említette a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdését, joggal feltételezhető, hogy e bizonyítékokat elfogadhatónak tekintette. Ugyanis, lévén, hogy a fellebbezési tanács nem élt a mérlegelési jogkörével, így nem is minősíthette hallgatólagosan elfogadhatóknak az említett bizonyítékokat.

57 Ráadásul, az ítélkezési gyakorlat szerint, a 207/2009 rendelet 76. cikke (2) bekezdésének szövegéből az következik, hogy a tényekre való késedelmes hivatkozás, illetve a bizonyítékok késedelmes előterjesztése nem biztosít feltétlen jogot az eljáró fél számára arra vonatkozóan, hogy e tényeket vagy bizonyítékokat az OHIM tekintetbe is fogja venni (OHIM kontra Kaul ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2007:162, 43. és 63. pont). Jelen esetben éppen e bizonyítékok késedelmes előterjesztése képezi a különbséget a jelen ügy tényállásbeli háttere és a felperes által hivatkozott azon ítélkezési gyakorlat (2012. október 10-i Bimbo kontra OHIM – Panrico [BIMBO DOUGHNUTS] ítélet, T-569/10, EU:T:2012:535, 35. pont) háttere között, amelynek esetében a hallgatólagosan elfogadhatóknak minősített érveket és bizonyítékokat megfelelő időben terjesztették elő.

58 Az OHIM szintén tévesen vág vissza azzal, hogy az a tény, hogy a fellebbezési tanács nem vonta be az általa a használat jellegének értékelésénél figyelembe vett iratok körébe ezen új iratokat, inkább akként értelmezendő, hogy úgy döntött, azokat nem veszi figyelembe. Ugyanis, lévén, hogy a fellebbezési tanács nem élt a mérlegelési jogkörével, így nem is minősíthette hallgatólagosan elfogadhatóknak az említett bizonyítékokat.

59 Még ha feltételezzük is, hogy úgy tekinthető, hogy az OHIM – ilyen vagy olyan értelemben véve – élt a mérlegelési jogkörével, emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint, amikor az OHIM él a mérlegelési jogkörével annak eldöntése érdekében, hogy valamely késedelmesen előterjesztett iratot tekintetbe vesz-e, vagy sem, határozatát e tekintetben indokolnia kell (OHIM kontra Kaul ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2007:162, 43. pont; New Yorker SHK Jeans kontra OHIM ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2013:484, 23. pont, valamint Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM és centrotherm Clean Solutions ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2013:593, 78. pont).

60 Miként azt a Bíróság kiemelte, az, hogy az OHIM figyelembe veszi-e az ilyen kiegészítő bizonyítékokat, semmi esetre sem valamelyik fél „javára” szóló döntésnek, hanem a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdésében e szervre ruházott mérlegelési jogkör objektív és indokolással ellátott gyakorlásának minősül. Az ennek megfelelően szükséges indokolásra még nagyobb szükség van akkor, ha az OHIM úgy határoz, hogy a késedelmesen előterjesztett bizonyítékokat nem veszi figyelembe (Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM és centrotherm Clean Solutions ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2013:593, 111. és 112. pont).

61 Márpedig a jelen esetben azt kell megállapítani, hogy a fellebbezési tanács nem élt a mérlegelési jogkörével az első alkalommal hozzá benyújtott bizonyítékokat illetően, és e tekintetben nem adott semmiféle indokolást. E megállapítás cáfolására nem alkalmas a megtámadott határozat 13. pontjában szereplő „többek között” kifejezés alkalmazása sem, amely nem pótolhatja az ilyen bizonyítékok kizárásával kapcsolatos, említett mérlegelési jogkör objektív és indokolással ellátott módon történő gyakorlását.

62 Ezen indokolási kötelezettségen kívül az ítélkezési gyakorlat szempontokat határozott meg az OHIM-nak a késedelmesen előterjesztett bizonyítékok esetleges figyelembevételével kapcsolatos mérlegelési jogkörének gyakorlására vonatkozóan. Így tehát e figyelembevétel az OHIM részéről, amikor a felszólalási eljárás keretén belül kell határoznia, különösen akkor igazolható, ha egyrészt a késedelmesen előterjesztett bizonyítékoknak első ránézésre tényleges jelentősége lehet az OHIM-hoz benyújtott felszólalás kimenetele szempontjából, másrészt az eljárás azon szakasza, amelyben erre a késedelmes előterjesztésre sor kerül, továbbá az azt övező körülmények nem akadályozzák e figyelembevételt (OHIM kontra Kaul ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2007:162, 44. pont; New Yorker SHK Jeans kontra OHIM, fenti 44. pont, EU:C:2013:484, 33. pont, valamint Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM és centrotherm Clean Solutions ítélet, EU:C:2013:593, fenti 44. pont, 113. pont).

63 Márpedig a jelen esetben azt kell megállapítani, hogy a késedelmesen előterjesztett bizonyítékok közül egyesek, legalábbis M. K. nyilatkozata és az üveg – szemből, két ellentétes oldaláról és hátulnézetből látható – csatolt ábrázolásai (lásd a fenti 50. és 51. pontot), valamint a francia sajtócikkek és francia internetes honlapok fórumairól vett kivonatok eleget tettek e két feltételnek, amely az OHIM általi figyelembevételüket indokolhatná.

64 Ugyanis, egyrészt, M. K. nyilatkozatának és az üveg – szemből, két ellentétes oldaláról és hátulnézetből látható – csatolt ábrázolásainak első ránézésre tényleges jelentősége lehetett az OHIM-hoz benyújtott felszólalás kimenetele szempontjából, hiszen azok esetleges figyelembevétele megdönthette volna a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozat 17. és 18. pontjában foglalt értékelését (lásd a fenti 16. és 17. pontot), amely szerint először is, „az átlós vonal nem a külső felületen van elhelyezve, és nem szerepel magán a címkén”, másodszor „a címke megléte miatt nem látható, hogy mi van a címke mögött, vagyis az üvegekben”, harmadszor pedig „e körülmények alapján azt kellett megállapítani, hogy a [felperes] nem bizonyította korábbi francia térbeli védjegye használatának jellegét”.

65 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az olyan védjegyek térbeli jellegével, mint amilyen a szóban forgó védjegy is, ellentétes a statikus, kétdimenziós látásmód, és e jelleg dinamikus – háromdimenziós – megközelítést követel meg. Így tehát a térbeli védjegyeket főszabály szerint az érintett fogyasztó több oldalról is észlelheti. Ami az ilyen védjegyek használatára vonatkozó bizonyítékokat illeti, azokat tehát nem mint az érintett fogyasztó által két dimenzióban, hanem mint általa három dimenzióban érzékelhetőeket kell figyelembe venni. Ebből következik, hogy valamely térbeli védjegy oldalról és hátulnézetből vett ábrázolásainak főszabály szerint valóban jelentőségük lehet az említett védjegy tényleges használatának értékelése céljából, és nem zárhatók ki pusztán amiatt, mert nem szemből vett ábrázolásokat képeznek.

66 Ehhez hasonlóan, a francia sajtócikkek és francia internetes honlapok fórumairól származó kivonatok, amelyek olyan nyilatkozatokat tartalmaznak, miszerint lényegében a „híres, bölényfüves” Żubrówka vodka „az üvegben található gyógynövénynek köszönhetően könnyen felismerhető” (lásd a fenti 50. pontot), első ránézésre tényleges jelentőséggel bírhattak az OHIM-hoz benyújtott felszólalás kimenetele szempontjából, hiszen azok esetleges figyelembevétele megkönnyíthette volna a korábbi francia védjegynek az érintett időszakban francia területen történt tényleges használatának bizonyítását.

67 Másrészt, az eljárás azon szakasza, amelyben erre a késedelmes előterjesztésre sor került, továbbá az azt övező körülmények nem akadályozzák e bizonyítékok OHIM általi figyelembevételét, hiszen a felperes azokat fellebbezésének a fellebbezési tanácshoz benyújtott indokolását kifejtő beadványával együtt terjesztette elő, amely arra szolgált, hogy ez utóbbi objektív módon, indokolással ellátott formában gyakorolhassa mérlegelési jogkörét az említett bizonyítékok figyelembevételét illetően.

68 Ebből következik, hogy a fenti 62. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a fellebbezési tanács köteles lett volna, objektív módon, indokolással ellátott formában gyakorolni a mérlegelési jogkörét a késedelmesen előterjesztett azon bizonyítékok figyelembevételét illetően, amelyek – legalábbis M. K. nyilatkozata és az üveg szemből, két ellentétes oldaláról és hátulnézetből látható csatolt ábrázolásai, valamint a francia sajtócikkek és francia internetes honlapok fórumairól vett kivonatok – megfeleltek az ítélkezési gyakorlat által meghatározott két kritériumnak.

69 Ennélfogva azt kell megállapítani, hogy a fellebbezési tanács azzal, hogy nem gyakorolta objektív módon és indokolással ellátott formában a mérlegelési jogkörét a korábbi francia térbeli védjegy használatát igazoló, elsőként hozzá beterjesztett bizonyítékok figyelembevételét illetően, megsértette a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdését, valamint az így megállapított indokolás hiányára figyelemmel, megsértette ugyanezen rendelet 75. cikkét.

70 E következtetést nem döntik meg az OHIM és a beavatkozó állításai.

71 Elöljáróban, azt illetően, hogy az OHIM a Törvényszék előtti eljárásban szeretné indokokkal alátámasztani a megtámadott határozatot az abban figyelembe nem vett bizonyítékok segítségével, azt kell megállapítani, hogy az ilyen indokolás-kiegészítésre nem lehet eredményesen hivatkozni a Törvényszék előtt a megtámadott határozatban foglalt, esetlegesen hiányos indokolás orvoslása érdekében (lásd ebben az értelemben, analógiaként: 2012. december 11-i Sina Bank kontra Tanács ítélet, T-15/11, EBHT, EU:T:2012:661, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

72 Ugyanis emlékeztetni kell arra, hogy a jogi aktus indokolását az érdekelttel még azelőtt közölni kell, hogy az az említett aktussal szemben keresetet nyújtana be, és az indokolási kötelezettség megsértését nem teheti szabályossá az a tény, hogy az érdekelt az uniós bíróság előtti eljárás során megismeri a jogi aktus indokait (lásd ebben az értelemben és analógiaként: Sina Bank kontra Tanács ítélet, fenti 71. pont, EU:T:2012:661, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az a lehetőség, hogy az uniós intézmények vagy szervek ilyen indokolás-kiegészítéssel élhessenek a megtámadott határozatban foglalt indokok kiegészítése érdekében, sértené az érdekelt személy védelemhez való jogait és a hatékony bírósági jogorvoslathoz való jogát, valamint a felek uniós bíróság előtti egyenlőségének elvét (lásd ebben az értelemben és analógiaként: 2013. szeptember 6-i Bateni kontra Tanács ítélet, T-42/12 és T-181/12, EU:T:2013:409, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

73 E megállapítás sérelme nélkül, a Törvényszék célszerűnek tartja az említett állításokat megvizsgálni és cáfolni.

74 Elsőként, az OHIM azon állítását, miszerint a 2868/95 rendeletnek a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) és (3) bekezdését végrehajtó 22. szabályának (2) bekezdése a fenti 44. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében „ellentétes rendelkezést” tartalmaz az első alkalommal a fellebbezési tanács előtt hivatkozott bizonyítékok figyelembevételével, a következő okok miatt kell elvetni.

75 A 207/2009 rendeletnek „A felszólalás vizsgálata” című 42. cikkének (2) és (3) bekezdése lényegét tekintve úgy rendelkezik, hogy a felszólalást előterjesztő, korábbi közösségi védjegy jogosultjának a bejelentő kérelmére igazolnia kell, hogy a közösségi védjegybejelentés meghirdetését megelőző öt évben a felszólalás alapjául szolgáló korábbi közösségi vagy nemzeti védjegy az Unióban tényleges használat tárgyát képezte az árujegyzékben szereplő és a felszólalásban hivatkozott árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy kellő indokok támasztják alá a használat elmaradását. Ilyen igazolás hiányában a felszólalást el kell utasítani.

76 E tekintetben azt kell megállapítani, hogy a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) és (3) bekezdése, mint érdemi rendelkezés, nem tartalmaz a felszólalónak a korábbi védjegy használatának igazolása céljából biztosított határidőre vonatkozó követelményt (New Yorker SHK Jeans kontra OHIM ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2013:484, 24. pont; lásd még analógiaként: Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM és centrotherm Clean Solutions ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2013:593, 79. pont). Így tehát a felszólalás „ilyen bizonyíték hiányában” történő elutasítása a szolgáltatott bizonyítékok érdemi értékelésének, és nem az eljárási határidők be nem tartásának következménye.

77 Ennélfogva a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) és (3) bekezdése nem lehet kihatással arra a mérlegelési jogkörre, amely az OHIM-ot ugyanezen rendelet 76. cikkének (2) bekezdése alapján illeti meg annak eldöntésénél, hogy a hozzá késedelmesen beterjesztett bizonyítékokat figyelembe kell-e venni, vagy sem.

78 Ami a 2868/95 rendelet 22. szabályának (2) bekezdését illeti, az úgy rendelkezik, hogy ha a felszólalónak igazolnia kell a védjegy használatát, vagy ki kell mentenie a használat elmaradását, az [OHIM] felhívja őt arra, hogy ezt a részére az OHIM által meghatározott határidőn belül tegye meg. Ha a felszólaló a megadott határidőn belül nem nyújtja be e bizonyítékokat, az OHIM elutasítja a felszólalást.

79 Ehhez hasonlóan, a 2868/95 rendelet 40. szabályának (5) bekezdése kimondja, hogy a 207/2009 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontján alapuló megszűnés-megállapítási kérelem esetén az OHIM felhívja a közösségi védjegy jogosultját a védjegy használatának – az általa meghatározott időn belül történő – igazolására. Ha a megadott határidőn belül nem nyújtják be az erre vonatkozó bizonyítékokat, a közösségi védjegy oltalma megszűnik. A 22. cikk (2)–(4) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

80 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság kimondta, hogy a 2868/95 rendelet 40. szabályának (5) bekezdése nem képezte akadályát annak, hogy a fellebbezési tanács gyakorolja a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdésében arra vonatkozóan biztosított mérlegelési jogkört, hogy esetlegesen figyelembe vegye a késedelmesen elé terjesztett kiegészítő bizonyítékokat (lásd ebben az értelemben: Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM és centrotherm Clean Solutions ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2013:593, 90. pont).

81 Azonos okokból ugyanez elmondható a 2868/95 rendelet 22. szabályának (2) bekezdését illetően is, hiszen az a felszólalási eljárás tekintetében ugyanezen rendelet megszűnés-megállapítási eljárásra vonatkozó 40. szabályának a megfelelőjét képezi.

82 E tekintetben, bár a 2868/95 rendelet 22. szabálya (2) bekezdésének szövegéből kétségkívül az következik, hogy ha az érintett védjegy használatát semmilyen módon nem bizonyították az OHIM által megjelölt határidőn belül, ez utóbbinak főszabály szerint hivatalból meg kell állapítania a korábbi védjegy tényleges használatának hiányát, e megállapítás viszont nem szükséges, ha e használatra vonatkozóan az említett határidőn belül benyújtották a bizonyítékokat (New Yorker SHK Jeans kontra OHIM, fenti 44. pont, EU:C:2013:484, 28. pont; lásd még analógiaként: Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM és centrotherm Clean Solutions ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2013:593, 86. pont).

83 Ilyen esetben ugyanis – hacsak nem derül ki, hogy az említett bizonyítékok minden relevanciát nélkülöznek a védjegy tényleges használatának megállapítása szempontjából – az eljárásnak tovább kell folytatódnia. Így az OHIM-nak – amint azt a 207/2009 rendelet 42. cikkének (1) bekezdése előírja – ahányszor csak szükséges, fel kell hívnia a feleket, hogy nyújtsák be az OHIM által nekik címzett értesítésekkel vagy a többi féltől származó közlésekkel kapcsolatos észrevételeiket (New Yorker SHK Jeans kontra OHIM ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2013:484, 29. pont; lásd még analógiaként: Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM és centrotherm Clean Solutions ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2013:593, 87. pont).

84 Ebben az összefüggésben, ha a korábbi védjegy tényleges használatának hiányát később megállapítják, ezen elutasításra nem a 2868/95 rendelet 22. szabálya (2) bekezdésének – amely alapvetően eljárásjogi jellegű rendelkezés – alkalmazása alapján kerül sor, hanem kizárólag a 207/2009 rendelet 42. cikkében szereplő érdemi rendelkezések alapján (New Yorker SHK Jeans kontra OHIM ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2013:484, 29. pont; lásd még, analógiaként: Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM és centrotherm Clean Solutions ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2013:593, 87. pont).

85 A fentiekből többek között az következik, hogy ha a védjegy használatára vonatkozó bizonyítékokat az OHIM által a 2868/95 rendelet 22. szabályának (2) bekezdése alapján megjelölt határidőn belül benyújtják, az e használatra vonatkozó további bizonyítékok benyújtása továbbra is lehetséges e határidő lejártát követően, és az OHIM-nak nem tilos az ilyen, késedelmesen előterjesztett bizonyítékokat figyelembe vennie azon mérlegelési jogkör értelmében, amellyel a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdése felruházza őt (New Yorker SHK Jeans kontra OHIM ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2013:484, 30. pont; lásd még analógiaként: Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM és centrotherm Clean Solutions ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2013:593, 88. pont).

86 Ennélfogva azt kell megállapítani, hogy a 2868/95 rendelet 22. szabályának (2) bekezdése nem képezi akadályát annak, hogy a fellebbezési tanács gyakorolja a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdésében számára arra vonatkozóan biztosított mérlegelési jogkört, hogy esetlegesen figyelembe vegye az első alkalommal hozzá benyújtott kiegészítő bizonyítékokat.

87 A jelen esetben, amint arra a fenti 48. pontban emlékeztettünk, nem vitás, hogy a felperes az OHIM által megadott határidőn belül benyújtott különféle, a korábbi francia védjegy használatának igazolására szolgáló bizonyítékokat. Azt is meg kell állapítani, hogy az ennek megfelelően eredetileg benyújtott bizonyítékok ebből a szempontból nem voltak teljesen irrelevánsak, annál is inkább, mivel a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 13–18. pontjában azokat –jóllehet nem elegendőnek ítélve – figyelembe vette. Ebből következik, hogy ha a védjegy használatára vonatkozó bizonyítékokat az OHIM által a 2868/95 rendelet 22. szabályának (2) bekezdése alapján megjelölt határidőn belül benyújtják, az e használatra vonatkozó további bizonyítékok benyújtása továbbra is lehetséges e határidő lejártát követően, és az OHIM-nak egyáltalán nem tilos azokat figyelembe vennie azon mérlegelési jogkör értelmében, amellyel a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdése felruházza őt.

88 Másodszor, nem lehet helyt adni az OHIM és a beavatkozó –állítólagosan az ítélkezési gyakorlaton alapuló – azon állításának sem, miszerint az újonnan benyújtott bizonyítékok a határidőn belül benyújtott bizonyítékokhoz képest nem kiegészítő jellegűek, sőt, azokkal tárgyi összefüggésben sincsenek, mivel azok a korábbi iratokon szereplőtől eltérő – inkább kidudorodó nyakú, semmint egyenes nyakú – üveget ábrázolnak, valamint egy, az üvegek belsejében szisztematikusan feltüntetett, hosszan elnyúló formájú tárgyat, amely egy fűszál is lehet, és amely így az az első és egyetlen bizonyítékát képezi az üveg belsejében elhelyezkedő említett tárgynak.

89 E tekintetben először is hangsúlyozni kell, hogy az ítélkezési gyakorlat nem követel meg tárgyi összefüggést a kiegészítő bizonyítékok és a korábbi bizonyítékok között. Csupán azt követeli meg, hogy a felszólalási osztály által megadott határidő lejártát követően előterjesztett bizonyítékok ne az első és egyedüli bizonyítékai legyenek a használatnak, hanem a megadott határidőn belül benyújtott, releváns bizonyítékokhoz képest ún. „másodlagos” vagy „kiegészítő” jellegűek legyenek (New Yorker SHK Jeans kontra OHIM ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2013:484, 30. pont; és 2011. szeptember 29-i New Yorker SHK Jeans kontra OHIM – Vallis K. – Vallis A. [FISHBONE] ítélet, T-415/09, EU:T:2011:550, 33. pont).

90 Ezt követően emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 62. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat által meghatározott szempontok szintén nem követelik meg, hogy a kiegészítő bizonyítékok tárgyi összefüggésben legyenek a korábban benyújtott bizonyítékokkal, csupán azt, hogy valóban relevánsak legyenek az OHIM előtti eljárás kimenetele szempontjából.

91 Egyébként megjegyzendő, hogy az OHIM és a beavatkozó ezen állítása minden ténybeli alapot nélkülöz, hiszen elferdíti a felszólalási osztály által megadott határidőn belül előterjesztett bizonyítékokat. Valójában azt kell megállapítani, hogy a megtámadott határozat 14. és 15. pontjában (lásd a fenti 15. pontot) látható fényképeken egy fűszál –és nem valamiféle hosszúkás tárgy – van egy üveg belsejébe helyezve, amely a megfigyelő számára jól látható. A fenti 52. pontban látható fényképek tehát nem az első és egyedüli bizonyítékai az üveg belsejében elhelyezett fűszál használatának.

92 Harmadszor, még kevésbé lehet sikeres az OHIM és a beavatkozó azon állítása, miszerint a felperes nem fejtette ki, hogy az első alkalommal a fellebbezési tanács előtt hivatkozott bizonyítékok mennyiben voltak kiegészítő jellegűek a már korábban benyújtottakhoz képest, és azt sem, hogy azokat miért nem a megadott határidőn belül nyújtotta be.

93 Egyidejűleg hangsúlyozni kell, hogy ilyen magyarázatot a fenti 62. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat nem követel meg.

94 Ezenkívül megjegyzendő, hogy a felperes a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezés indokait kifejtő beadványában valójában egyaránt hivatkozott a felszólalási osztály azon határozatára, amely a használatra vonatkozó, hozzá beterjesztett bizonyítékokat nem találta elegendőnek, és a kiegészítő bizonyítékokra. A felperes tehát, a beavatkozó állításával ellentétben, az említett beadvány 2. és 3. oldalán megfogalmazott érveinek alátámasztásaként e bizonyítékok mindegyikére hivatkozott. Azt kell megállapítani, hogy e hivatkozás elegendő volt annak jelzésére, hogy a felperes szerint e bizonyítékok relevanciával bírnak a fellebbezési tanács előtti eljárás szempontjából. Márpedig nem tűnik úgy, hogy a fellebbezési tanács kellőképpen vizsgálta volna a felperes által előterjesztett kiegészítő bizonyítékok esetleges relevanciáját (lásd analógiaként: Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM és centrotherm Clean Solutions ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2013:593, 116. pont).

95 Egyébiránt hangsúlyozni kell, hogy a védjegyhasználatra vonatkozó, a 2868/95 rendelet 22. szabályának (2) bekezdésében említett határidő lejárta után előterjesztett kiegészítő bizonyítékok esetleges figyelembevételének nem szükségszerű feltétele, hogy az érintettnek ne álljon módjában ezeket a bizonyítékokat az említett határidőn belül előterjeszteni (lásd analógiaként: Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM és centrotherm Clean Solutions ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2013:593, 117. pont).

96 Végül negyedszer, nem fogadható el a beavatkozó – állítólagosan az ítélkezési gyakorlaton alapuló – azon állítása, miszerint a fellebbezési tanács indokolása lehetett hallgatólagos jellegű is, akárcsak jelen esetben a megtámadott határozat 16. pontjában (lásd a fenti 15. pont), hiszen nem várható el a fellebbezési tanácstól, hogy olyan részletes magyarázattal szolgáljon, amely kimerítő jelleggel követi a felek által előadott érvek mindegyikét.

97 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a beavatkozó által hivatkozott ítélkezési gyakorlat csak azzal a kifejezett feltétellel alkalmazható, ha az indokolás egyrészt lehetővé teszi az érdekelt felek számára, hogy megismerjék a fellebbezési tanács határozata elfogadásának az okait, másrészt biztosítja a hatáskörrel rendelkező bíróság számára, hogy a bírói felülvizsgálat gyakorlásához szükséges bizonyítékok a rendelkezésére álljanak (lásd ebben az értelemben: 2008. július 9-i ítélet, Reber kontra OHIM – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli [Mozart] ítélet, T-304/06, EBHT, EU:T:2008:268, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

98 Márpedig a fenti 47–69. pontból az következik, hogy e feltétel a jelen esetben, legalábbis a fellebbezési tanácsnak az első alkalommal hozzá benyújtott bizonyítékok figyelembevételével kapcsolatos döntését illetően nem teljesül, ezért úgy tűnik, hogy az említett ítélkezési gyakorlat a jelen esetben nem alkalmazható.

99 Ehhez hasonlóan az OHIM által hivatkozott azon ítélkezési gyakorlat sem tűnik alkalmazhatónak a jelen esetben, miszerint az indokolás hiányossága, még ha be is bizonyosodik, önmagában még nem kell, hogy a megtámadott határozat hatályon kívül helyezéséhez vezessen, amennyiben nincs kihatással annak megalapozottságára (2013. szeptember 12-i „Rauscher” Consumer Products kontra OHIM [egy tampon ábrája] ítélet, T-492/11, EU:T:2013:421, 34. pont), éppen e feltétel teljesülése hiányában, hiszen a megtámadott határozat megalapozottságára vonatkozó indokolás hiányának jelentősége a jelen esetben a fenti 47–69. pontban – különösen a 64. és 66. pontban – már kifejtésre került.

100 Az előbbi megfontolások egészére való figyelemmel azt kell megállapítani, hogy a harmadik jogalap azon része, miszerint a fellebbezési tanács nem objektív módon és nem indokolással ellátott formában gyakorolta a felszólalási osztály által adott határidő lejártát követően beterjesztett, első alkalommal előtte hivatkozott bizonyítékok figyelembevételével kapcsolatos mérlegelési jogkörét, megalapozott.

101 Egyébiránt, mivel a fellebbezési tanács nem vizsgálta azt a kérdést, hogy a hozzá beterjesztett kiegészítő bizonyítékokat figyelembe kell-e venni, vagy sem, a Törvényszéknek nem feladata, hogy első ízben, a megtámadott határozat jogszerűsége vizsgálatának keretében azt vizsgálja (lásd ebben az értelemben: 2011. július 5-i Edwin kontra OHIM ítélet, C-263/09 P, EBHT, EU:C:2011:452, 72. és 73. pont; 2010.

május 12-i Beifa Group kontra OHIM – Schwan-Stabilo Schwanhäußer [Íróeszköz] ítélet, T-148/08, EBHT, EU:T:2010:190, 124. pont; valamint 2011. december 14-i Völkl kontra OHIM – Marker Völkl [VÖLKL] ítélet, T-504/09, EBHT, EU:T:2011:739, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

102 Így tehát a fellebbezési tanács feladata, hogy – az ítélkezési gyakorlatban, illetve a jelen ítéletben foglaltak tiszteletben tartása és valamennyi releváns körülmény megfelelő figyelembevétele mellett, határozatát e tekintetben indokolva – megítélje azt, hogy figyelembe kell-e vennie a felperes által első alkalommal hozzá beterjesztett kiegészítő bizonyítékokat az előtte folyamatban lévő fellebbezésre vonatkozóan meghozandó határozat szempontjából (lásd ebben az értelemben: Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM és centrotherm Clean Solutions ítélet, fenti 44. pont, EU:C:2013:593, 119. pont).

103 Tekintettel a harmadik jogalap megalapozottságára, anélkül hogy az első és a második jogalapot vizsgálni kellene, a keresetnek helyt kell adni, és ennélfogva a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni.

A költségekről

104 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

105 Mivel az OHIM és a beavatkozó pervesztes lett, egyrészt az OHIM-ot a saját költségein felül kötelezni kell a felperes költségeinek a viselésére, ez utóbbi kérelmének megfelelően, másrészt pedig a beavatkozót kötelezni kell a saját költségeinek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) negyedik fellebbezési tanácsának 2012. március 26-i határozatát (R 2506/2010-4. sz. ügy) hatályon kívül helyezi.

2) Az OHIM-ot kötelezi, saját költségein felül, a CEDC International sp. z o.o. költségeinek viselésére.

3) Az Underberg AG maga viseli a saját költségeit.

Gratsias Kancheva Wetter

Kihirdetve Luxembourgban, a 2014. december 11-i nyilvános ülésen.

Aláírások